

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ”

1407 София, бул. “Черни връх” 45, тел. 8147109, факс 9632188, e-mail: dans@dans.bg

Рег. № ПН-940.....
.....16.05.2011....., екз. 2

КОМУНИКАЦИЯ № 1 СЪД
Г.к. № 9/13.04.2011
Дата 19.05.2011

Да се разгледа
З. Везира Суджа

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш № 9/13.04.2011г.
По наш вх. № ПН-415/18.04.2011г.

СТ А Н О В И Щ Е

на Държавна агенция „Национална сигурност”
по конституционно дело № 6/2011г., образувано по искане на 58 народни
представители от 41-то Народно събрание за обявяване
противоконституционност и на съответствието им с общопризнатите норми
на международното право и международните договори, по които Р
България е страна, на отделни разпоредби от ЗИД на Закона за съдебната
власт (обн. ДВ, бр. 1 от 2011г.) и на отделни разпоредби на ЗИД на
Наказателно-процесуалния кодекс (обн. ДВ, бр. 13 от 2011г.)

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ
СЪДИИ,

По изпратеното на основание чл. 18, ал. 2 от Закона за
Конституционен съд искане на 58 народни представители от 41-то Народно
събрание за обявяване противоконституционност и на съответствието им с
общопризнатите норми на международното право и международните
договори, по които Р България е страна, на отделни разпоредби от ЗИД на

Закона за съдебната власт (обн. ДВ, бр. 1 от 2011г.) и на отделни разпоредби на ЗИД на Наказателно-процесуалния кодекс (обн. ДВ, бр. 13 от 2011г.), Държавна агенция „Национална сигурност” изразява следното становище по компетентност:

В т. 2 от изложението на народните представители е поискано обявяването на противоконституционност на текста на §4 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

С този параграф е създаден нов **чл. 26а** от Закона за съдебната власт (ЗСВ), предвиждащ въвеждането на изискване членовете на Висшия съдебен съвет (ВСС) да разполагат с издадено разрешение за достъп до класифицирана информация. В ал. 2 на същия текст е въведена забрана за участие в заседание с разглеждане на документи с класифицирана информация, ако съответният член на ВСС не разполага с разрешение за достъп.

Вносителите на искането за обявяване на противоконституционност на § 4 от ЗИДЗСВ се позовават на противоречие с принципа за разделение на властите, закрепен в чл. 8 от Конституцията. Според тях, текстът на чл. 26а от ЗСВ е в разрез с принципа за независимост на съдебната власт, тъй като обуславя участието в заседания на ВСС от наличието на документ, чието издаване е възложено на преценката на органи на изпълнителната власт.

По повод разделението на властите, Конституционният съд на Р България е имал възможността да сподели становище (решение № 1/14.01.1999г. по к.д.№ 34/1998г.), че „трите власти са обвързани с отношение на взаимен контрол и възпиране, които са заложиени в Конституцията.” В същото решение са направени изводи относно границите на разделението, свързани с ненамеса в пряката работа на независимата съдебна власт.

В настоящия случай, не е налице нарушаване на принципа за независимост на съдебната власт.

1. Законодателната промяна (чл. 26а) е свързана с необходимостта от спазване на правилата за защита на класифицираната информация. Относимата нормативна уредба се съдържа в Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и подзаконовите актове по прилагането му. Законодателят е установил общ разрешителен режим на достъп като гаранция за надлежната защита на класифицираната информация, в съответствие с международните стандарти, за чието спазване Република България е поела ангажимент като надежден партньор.

Защитата на класифицираната информация е част от дейността по защита на националната сигурност на страната. Затова в чл. 11, ал. 2 от ЗЗКИ законодателят е възложил на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) като специализиран орган по осъществяване на политиката по защита на националната сигурност (чл. 2, ал. 1 от Закона за ДАНС) общата компетентност по издаването, отнемането и отказа да се издаде разрешение за достъп до класифицирана информация (с ниво на класификация „Строго секретно“ и „Секретно“) на лица извън състава на службите за сигурност и службите за обществен ред, по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗКИ.

Очевидно в практиката на ВСС се налага в заседанията да се разглеждат документи и материали, съдържащи класифицирана информация. По отношение на неговите членове, няма изрична норма, въвеждаща изключение от общото правило на чл. 3, ал. 1 от ЗЗКИ за предварително снабдяване с разрешение за достъп до класифицирана информация. В този смисъл, с новия текст на чл. 26а от ЗСВ не се създава нова уредба, а се придава експлицитен израз на принципа на чл. 3 от ЗЗКИ.

2. В аргументите си вносителите на искането правят извод, че преценката при проучването за надеждност, възложена на изпълнителната власт, е „напълно субективна“ и „неподлежаща на контрол“. Това твърдение не намира опора в нормативната уредба. Актовете, свързани с разрешителния режим за достъп до класифицирана информация, са предмет на контрол за законосъобразност от независим орган – Държавната комисия по сигурност на информацията (чл. 62 и следващи от ЗЗКИ).

3. Не може да бъде споделено и опасението на вносителите на искането, че въведеното условие на чл. 26а би възпрепятствало реалното постановяване на надлежни актове в заседанията на ВСС. Решенията на съвета се приемат с обикновено мнозинство (чл. 34 от Закона за съдебната власт), така че дори в конкретни заседания участието на някой от членовете на Съвета да е възпрепятствано поради липсата на разрешение за достъп до класифицирана информация, едва ли би се стигнало до невъзможност за вземане на валидно решение от този колективен орган.

4. Конституцията на Р България, като върховен закон в държавата, съдържа норми с максимално абстрактен характер. Затова в част от нейните текстове е предвидено в нарочен закон да се извършва детайлизацията на нормативната уредба, принципно установена от Конституцията.

Конституционните норми относно статута на членовете на Висшия съдебен съвет, условията за неговото придобиване, изгубване и промяна, както и правомощията на ВСС са разписани в чл. 129 и следващи от Основния закон. По отношение на организацията и дейността на ВСС, самата Конституция в чл. 133 препраща към нарочен закон, какъвто съставлява Законът за съдебната власт.

Оспорената в настоящия случай норма на чл. 26а от ЗСВ въвежда изискване към членовете на ВСС, свързано с участие в заседанията в конкретни случаи, когато в хода на заседанието се налага разглеждане на документи и материали, съдържащи класифицирана информация. Разпоредбата не създава условие за придобиване на качеството член на ВСС, нито преурежда други правила, разписани от Конституцията. В този смисъл, считаме, че, макар систематично да се намира в Раздел I „Правно положение и състав на Висшия съдебен съвет”, чл. 26а се отнася именно към организацията и дейността на ВСС, в съответствие с препратката на чл. 133 от Конституцията.

По изложените съображения, Държавна агенция „Национална сигурност” счита за неоснователно искането за обявяване на противоконституционност на § 4 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ РЕПУБЛИКА
НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ
„НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ”**

(КОНСТАНТИН КАЗАКОВ)

